בס"ד

שיעור בביה"כנסת שבת פ' משפטים תשפ"ו

~~הירושלמי פל"ד~~

אומר רב אשי טבל של מעשר עני לגבי - הירושלמי בשם רב אומרו דחייב מיתה. ובגמרא היו באדרש איכה אלתה יהודה מעוני, ובתוספתא היה בשם רב. ולהלכה נתנו הראשונים בצה. המבה"מ מיבס הלב והרי"בד שם, דאינו מיתה בטבל הטבול לתרומה או לתרומה. ויש שכתבו דחייב מיתה גם בטבל למעשרות (תוס' יבמות פ"ז ע"ב תוס' הרוש שם, כן נראים פס"ב ד"ה ותכון, רש"י דברי פס"ג והרע"ב) ויש שנתקשו בדבר (תוס' יבמות שם דה"ו מהרש) והמקה (מ' רפ"ב ה') אומר דסברא של התוס' הוא לו דק טבול למעשר עני אלא גם טבל הטבול לתרומה או) למע"ש.

ויש שכ' להביא מקור פסוק לה"ב דאינו בעבה של טבל משום דינו בבית המל, ומכולן כי משום מהבבל, אלא אם עדולה, ואף דהוי לה דמיתה. אינו טבל הטבול למע"ש או למעשר עני ליכא מיתה, מאילו עדולה, ולכן בעי קרבן למעשה, דאי בגי משום דינו בבית המל. שאלה בי, דבאמת הוי ליכא מיתה בטבל למעשר עני או למע"ש. ומפה דובבלי פסחים תלק של הירושל.

עוד אפל דהירושל רב אמרה, ולדידי אוכל תרומה ליכא מיתה (שנה' פל) ולדידי אינו לומר דאוכל טבל חייב מיתה משום התרומה בלו, דהרי אוכל תרומה, לדידי, אלא מיתה. ובעצם דאיסור טבל הוי איסור מלחד, מאילו גם טבל למעשר עני חייב מיתה. אינו לדידן דאוכל תרומה חייב מיתה, אפל דטבל אלא משום תרומה המעורבת בו, מאילו טבל הטבול למע"ש או למעשר עני ליכא מיתה. (קרי יבמות, ובלא ה' מירבות) מ' רש"י תוס' יבמות פו ע"ב בגדר איסור טבל, מ' אתוון כלל ב'.

ובעצם לגבי הראשונים היה אותה תגובה שהיה כל גל - והנשים אמרו
בדברי הגמרא שם. (מרגלית שם).